

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 22. februar 2008

letnik XVI

Št. 4

Mnenje Državnega sveta ob obravnavi predloga Zakona o ratifikaciji Lizbonske pogodbe, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti,

2

Mnenje Državnega sveta ob obravnavi predloga Zakona o udeležbi delavcev pri dobičku - druga obravnava,

3

Mnenje Državnega sveta ob obravnavi predloga Zakona o ustanovitvi pokrajin - prva obravnava

5

Mnenje Državnega sveta ob obravnavi predloga Zakona o prenosu nalog v pristojnost pokrajin - prva obravnava

6

Mnenje Državnega sveta ob obravnavi predloga Zakona o volilnih enotah za volitve v prve pokrajinske svete - prva obravnava

8

Mnenja komisij državnega sveta

9

Sklepi državnega sveta ob obravnavanih vprašanjih in pobudah

19

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - Državni svet daje Državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje Državnega sveta ob obravnavi **predloga Zakona o ratifikaciji Lizbonske pogodbe, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti**, EPA 1828

Državni svet Republike Slovenije je na 3. seji, dne 23. 1. 2008, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k predlogu Zakona o ratifikaciji Lizbonske pogodbe, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti

Državni svet Republike Slovenije predlog zakona podpira, hkrati pa meni, da je potrebno z vsebino in z vsemi novostmi, ki jih navedena pogodba prinaša, v čim večji meri seznaniti javnost.

Lizbonska pogodba, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti je bila podpisana 13. decembra 2007. Do sedaj jo je ratificirala zgolj Republika Madžarska. Slovensko predsedstvo je v svojem programu predsedovanja Svetu EU opredelilo pet prednostnih področij svojega delovanja in pod prvo točko zapisalo, da si bo Slovenija prizadevala ratificirati novo pogodbo čim prej, v začetku leta 2008, in tako dati pozitiven zgled za ratifikacijske postopke v drugih državah članicah. Prizadevanja bodo šla v smeri uspešne izvedbe ratifikacijskih postopkov v vseh državah članicah, tako da bi nova pogodba lahko začela veljati pred volitvami v Evropski parlament leta 2009.

Državni svet podpira program slovenskega predsedovanja Svetu EU, da se Lizbonska pogodba čim prej ratificira in se da na ta način vzgled ostalim državam članicam. Vendar pa hitenje z ratifikacijo pogodbe ne sme iti na račun pomanjkljive seznaitve javnosti s samo vsebino le-te. Zaradi tujih negativnih izkušenj s Pogodbo o Ustavi za Evropo Državni svet meni, da je potrebno javnost natančno seznaniti z novostmi, ki jih ta pogodba prinaša in z dejanskim pomenom predvidenih sprememb za prebivalce Evropske unije kot tudi za gospodarske subjekte, ki delujejo na skupnem trgu in nenazadnje za evropske in nacionalne institucije.

Lizbonska pogodba omogoča prilagoditev evropskih instituciji in njihovih metod dela novim razmeram v Evropski uniji, krepi demokratično legitimnost in utrjuje temeljne

vrednote Evropske unije. Državni svet poudarja, da se s to pogodbo krepi vloga tako Evropskega kot nacionalnih parlamentov, ki so sestavljeni iz neposredno izvoljenih predstavnikov ljudstva, s tem pa se zmanjšuje tako imenovani demokratični deficit Evropske unije, do katerega je prihajalo ob prenosu odločitev nacionalnih parlamentov na Evropsko unijo, ko je bil glas in vpliv državljanov nekoliko razvrednoten, saj ni imel gotovega učinka. Zaradi večje vplivnosti neposredno izvoljenih predstavnikov v Evropski parlament in okrepljene vloge nacionalnih parlamentov je ljudem dana večja možnost za sooblikovanje evropske politike. Po besedah predsednika Evropske komisije postavlja Lizbonska pogodba državljane v središče evropskega projekta, pri čemer je potrebno še posebej poudariti, da z uveljavitvijo Lizbonske pogodbe Evropska unija postaja bolj demokratična in odprta, saj bodo razprave ob oblikovanju pravnega reda odprte javnosti, državljani EU pa bomo imeli možnost vplivanja na predlagane pravne akte.

Mnenje Državnega sveta ob obravnavi **predloga Zakona o udeležbi delavcev pri dobičku** - druga obravnava, EPA 1816

Državni svet Republike Slovenije je na 3. seji, dne 23. 1. 2008, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k predlogu Zakona o udeležbi delavcev pri dobičku (ZUDDob) - druga obravnava

Državni svet predlog zakona **podpira**.

Državni svet ugotavlja, da so predlagane rešitve rezultat večletnih zahtev in poskusov, da se pripravi in med socialnimi partnerji uskladi zakon, ki bi z ustrezno delitvijo dobička izboljšal socialni položaj delavcev, jih stimuliral ter krepil pripadnost družbi, po drugi strani pa tudi uveljavil davčne ugodnosti, ki jih je pripravljena priznati država in ki bodo pozitivno vplivale na poslovanje družbe in dvig konkurenčnosti.

Predlog zakona predvideva dve shemi udeležbe pri dobičku, in sicer denarno in delniško, pogoje za pridobitev davčnih olajšav ter postopek sklepanja pogodbe o udeležbi pri dobičku in način prenehanja veljavnosti pogodbe.

Predlog zakona določa, da je udeležba pri dobičku prostovoljna tako za delavca kot za družbo, zakon pa se bo uporabljal za vse kapitalske družbe z izjemo določb, ki se nanašajo na delniško shemo in se uporabljajo le za delniške družbe, katerih delnice so uvrščene na organiziran trg vrednostnih papirjev.

Predlog zakona uveljavlja tudi omejitve, da se delavcem lahko izplača največ 20 % dobička posameznega poslovnega leta, vendar ne več kot 10 % letnega bruto zneska plač, ki so bile izplačane v tem letu. Najvišji izplačan znesek na delavca je limitiran s 5.000 evri.

Denarna shema daje delavcu pravico do udeležbe pri dobičku in izplačila zneska v denarju, vključno z obrestmi na znesek dobička.

Z delniško shemo se družba zaveže, da bo delavcu izplačala pripadajoč znesek dobička v obliki navadnih imenskih delnic. Delnice lahko družba zagotavlja s povečanjem osnovnega kapitala ali s pridobitvijo določenega deleža lastnih delnic. Cena, po kateri se obračunajo delnice, ne sme biti nižja od zadnje tržne cene od že izdanih delnic družbe, kar pomeni povprečno ceno delnice, doseženo na organiziranem trgu v zadnjih dvanajstih mesecih pred pridobitvijo pravice do pripadajočega deleža. Razpolagalna pravica s tako pridobljenimi delnicami je omejena na tri leta.

Z vpisom pogodbe v register, ob izpolnjevanju drugih pogojev, družba in delavci pridobijo pravico do uveljavitve davčnih olajšav.

Družba delodajalka lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove za 70 ali 100 % pripadajočega zneska dobička (vključno z obrestmi), ki se po tem zakonu lahko izplača delavcem, pri čemer se davčna olajšava v višini 70 % uveljavi po poteku enega leta od dne sprejetja sklepa o potrditvi letnega poročila in v višini 100 % po poteku treh let od sprejetja tega sklepa. Če je bila udeležba pri dobičku delavcem izplačana pred potekom enega leta od sprejetja tega sklepa, se olajšava ne more uveljavljati. Glede priznavanja odhodkov upravljanja zneska dobička, predlog zakona sledi ureditvi obdavčitve kapitalskih dobičkov in prizna le 1 % zneska olajšave.

Dohodek v obliki pripadajočega zneska dobička, ki ga delavec prejme na podlagi denarne sheme, se šteje za dohodek iz delovnega razmerja. Če je dohodek iz denarne sheme izplačan po poteku enega leta od dne pridobitve pravice do pripadajočega zneska dobička, se ne všteva v davčno osnovo v višini 70 % tega dohodka, prispevki za socialno varnost pa se obračunajo in plačajo od 30 % tega dohodka. Če pa je dohodek izplačan po poteku treh let, velja za prispevke za socialno varnost celotna oprostitve plačila. Če je dohodek iz denarne sheme izplačan pred potekom enega leta, se v davčno osnovo všteva v celoti, prav tako se prispevki za socialno varnost obračunajo in plačajo od celotnega dohodka. Enaka razdelitev velja za pripadajoče obresti.

Davčna obveznost ob odsvojitvi delnic iz sheme po treh letih se ugotavlja po pravilih, ki veljajo za dobiček iz kapitala.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Bojan Papič.

Državni svet Republike Slovenije je na 3. seji, dne 23. 1. 2008, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k predlogu Zakona o ustanovitvi pokrajin (ZUPok) - prva obravnava

Državni svet podpira predlog zakona kot primerno podlago za nadaljnjo obravnavo.

Državni svet poudarja, da je paket pokrajinske zakonodaje plod večletnega dela tako sedanje kot prejšnjih vlad ter njihovih strokovnih služb in članov strokovnih skupin, ki so bile imenovane posebej za ta namen. To se kaže tudi v predlaganih rešitvah, ki so rezultat vseh dosedanjih prizadevanj za uskladitev različnih interesov pri ustanavljanju pokrajin in imajo največ možnosti za pridobitev potrebne večine v Državnem zboru.

Pokrajinsko zakonodajo bi morali čim prej sprejeti, saj bo v nasprotnem primeru odločanje o ustanovitvi pokrajin preloženo za nedoločen čas, s tem pa želene decentralizacije in dekoncentracije oblastnih funkcij še dolgo ne bomo uresničili.

Državni zbor je sprejel spremembo Ustave Republike Slovenije na področju regionalizacije z veliko večino, kar pomeni, da je v času sprejemanja ustavnih sprememb prevladalo stališče, da je ustanovitev pokrajin z vidika doseganja enakomernejšega regionalnega razvoja in decentralizacije oblasti nujna. Pri določanju števila in območij pokrajin je treba po mnenju Državnega sveta izhajati iz dejstva, da se zakon, s katerim se ustanovijo pokrajine, sprejema z dvotretjinsko večino glasov navzočih poslancev Državnega zbora.

Ustava Republike Slovenije v 143. členu določa, da mora biti v postopku za sprejem zakona, s katerim se pokrajine ustanovijo, zagotovljeno sodelovanje občin. Zato Državni svet pričakuje, da bosta Vlada in Državni zbor v čim večji meri upoštevala voljo oziroma pripombe (mejnih) občin na predlagana območja pokrajin, predvsem v primeru strokovno utemeljenih predlogov ter izpolnjevanju pogojev, na podlagi katerih temelji predlagana teritorialna členitev. Usklajene predloge občin znotraj posamezne pokrajine bi moral zakonodajalec v celoti upoštevati.

Stališča občin in lokalnega prebivalstva o določitvi sedeža pokrajinskega sveta in pokrajinske uprave v pokrajini bi morali v nadaljnjem postopku sprejemanja zakona v največji možni meri upoštevati, pri čemer se Državni svet zaveda, da bo za tista okolja, kjer imajo občine znotraj posameznih pokrajin nasprotujoča stališča, odločitev težja. Ob tem Državni svet opozarja na določitev sedeža pokrajinske uprave v Koroški pokrajini,

kjer je Vlada kot predlagateljica zakona spregledala večinsko mnenje občinskih svetov koroških občin, ki je bilo podano v okviru 60 dnevne javne razprave.

Državni svet ugotavlja, da imajo občine na območju Dolenjske-belokranjske pokrajine nasprotujoča stališča o poimenovanju pokrajine, saj vladni predlog poimenovanja pokrajine podpirajo vse tri belokranjske občine, medtem ko vladnemu predlogu nasprotuje enajst dolenjskih občin. Belokranjske občine, ki so odstopile od svojega prvotnega predloga za samostojno pokrajino, se zaradi tega, ker v Državnem zboru "nimajo svojega predstavnika" bojijo, da bo v nadaljnjem postopku sprejemanja zakona prišlo do drugačne odločitve in bo ime "belokranjska" izginilo iz imena "Dolenjsko-belokranjska pokrajina". Zato Bela krajina apelira na zakonodajalca, da se sprejeti dogovori ne rušijo v nadaljnjem postopku sprejemanja zakona.

Državni svet nadalje ugotavlja, da se v Mestni občini Ljubljana zaradi predlagane teritorialne členitve Slovenije na 14 pokrajin bojijo, da se bo ponovila zgodba s prvega nivoja lokalne samouprave, ko so bile ekonomsko šibke in premajhne občine odvisne od sredstev državnega proračuna. Štirinajst pokrajin je preveliko število in pomeni neracionalno drobljenje z vidika razpoložljivih finančnih virov.

Državni svet tudi ugotavlja, da zasavske občine nimajo skupnih interesov in povezav (ekonomskih, zgodovinskih, prometnih, itd.) z ostalimi občinami v okviru predlagane Kamniško-zasavske pokrajine.

Mnenje Državnega sveta ob obravnavi predloga Zakona o prenosu nalog v pristojnost pokrajin - prva obravnava, EPA 1759

Državni svet Republike Slovenije je na 3. seji, dne 23. 1. 2008, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k predlogu Zakona o prenosu nalog v pristojnost pokrajin (ZPNPPok) - prva obravnava

Državni svet podpira predlog zakona kot primerno podlago za nadaljnjo obravnavo.

Iz uvodnih obrazložitev zakona izhaja, da se z zakonom določajo naloge regionalnega pomena in lokalne zadeve širšega pomena, ki se prenašajo z državnega na pokrajinski nivo. Državni svet ugotavlja, da se bodo prenesle tudi nekatere naloge z občinskega na

pokrajinski nivo, kar pa ni v skladu z načelom subsidiarnosti in zasledovanjem cilja doseganja decentralizacije oblastnih funkcij.

Državni svet podpira predloge občin, ki se v povezavi s prenosom nalog z državnega nivoja na pokrajinski nivo nanašajo na ključne prihodke občin, kot so taksa za obremenjevanje okolja z odpadnimi vodami in taksa za obremenjevanje zaradi odlaganja odpadkov, ki bi morale biti v skladu načelom, da se za izvrševanje pristojnosti (opravljanje nalog) prilagodijo tudi viri sredstev, prenesene na občinski nivo.

Državni svet podpira tudi predlog, da se kmetijska zemljišča v lasti Republike Slovenije in stavbna zemljišča v gospodarjenju Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (sklad) neodplačno prenesejo v last občin. Zemljišča, ki so bila na dan uveljavitve Zakona o Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije v prostorskem planu opredeljena kot stavbna, v skladu s tem zakonom niso bila prenesena na sklad, ne glede na to, ali so bila pozidana ali ne. Tako je nekaterim občinam ostala v lasti velika površina stavbnih zemljišč, ki so bila do danes dejansko v kmetijski rabi. Na drugi strani pa veliko občin na podeželju ni imelo na razpolago sredstev za izdelavo prostorskih izvedbenih aktov, na podlagi katerih so zemljišča pridobila status stavbnih zemljišč. Zato so bila s teh občin praviloma na sklad prenesena vsa ali vsaj večina stavbnih nepozidanih zemljišč. Te občine so ob prenosu zemljišč na sklad izgubile celo tista kmetijska zemljišča, ki so jih kupile za potrebe infrastrukture po sprejetih prostorskih izvedbenih aktih. Ob upoštevanju pristojnosti občin na področju kmetijstva in zagotavljanju potrebne infrastrukture, ugotovimo, da je na lokalnem nivoju pretežno občina odgovorna za gradnjo infrastrukture, za katero so potrebna nova zemljišča (npr. lokalne ceste, parkirišča, otroška igrišča, pločniki, športna igrišča, itd.), po predlogu zakona pa tudi za financiranje komasacij in melioracij. Občinam bi lahko zagotovili sredstva za izvajanje pristojnosti na področju kmetijstva z brezplačnim prenosom kmetijskih zemljišč.

Državni svet podpira predlog, da se z dopolnitvijo Zakona o varstvu okolja inšpekcijski nadzor na področju varstva okolja organizira tudi na pokrajinskem nivoju, saj je obseg dela občinskih inšpektorjev za območje ene občine premajhen, na drugi strani pa organiziranje skupnih občinskih inšpekcijskih služb povzroča bistveno več administrativnega dela in usklajevanja glede delovanja skupnega organa kot na nivoju pokrajine.

Državni svet predlaga, da se na področju kmetijstva ne ustanavljajo javni zavodi v pokrajinah, saj že sedaj obstajajo območni kmetijski zavodi v Republiki Sloveniji v okviru Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije.

Državni svet opozarja na peti odstavek 403. člena predloga Zakona o prenosu nalog v pristojnost pokrajin, ki že vnaprej slabša položaj delavca, sklicujoč se na 73. člen Zakona o delovnih razmerjih.

Državni svet ugotavlja, da bo hkrati s prenosom nalog z državnega na pokrajinski nivo potekal tudi prenos kadrov, kar bo pozitivno vplivalo na dnevne migracije, saj bodo

uslužbenci, ki se danes vozijo na delo v prestolnico, prerazporejeni na pokrajine in bodo ostajali v svojih okoljih.

Mnenje Državnega sveta ob obravnavi predloga Zakona o volilnih enotah za volitve v prve pokrajinske svete - prva obravnava, EPA 1758

Državni svet Republike Slovenije je na 3. seji, dne 23. 1. 2008, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

**k predlogu Zakona o volilnih enotah za volitve v prve pokrajinske svete (ZVEVPS)
- prva obravnava**

Državni svet podpira predlog zakona kot primerno podlago za nadaljnjo obravnavo.

Predlagana območja volilnih enot za volitve v prve pokrajinske svete z vidika manjših občin ne predstavljajo najboljše rešitve, saj slednje v posameznih pokrajinah ne bodo imele možnosti, da bi dobile svojega predstavnika v pokrajinskem svetu. Državni svet se zaveda, da je pokrajina tista upravno-politična teritorialna enota, ki lahko odloča o razvoju na njenem območju, vendar pa bo pokrajinski svet sprejemal odločitve o zadevah, ki so pomembne tudi za razvoj občin. Zaradi tega se tudi pojavljajo predlogi, da bi imel svet občin, ki ga sestavljajo župani občin z območja pokrajine, večjo težo pri sprejemanju regionalnega razvojnega programa in drugih ključnih razvojnih projektih. Ob tem Državni svet opozarja na neenakomerno obravnavo občin znotraj posameznih pokrajin, saj imajo nekatere že vnaprej zagotovljenega člana oziroma več članov v pokrajinskem svetu, druge pa ne.

Državni svet podpira predlog občin za preoblikovanje območij volilnih enot za volitve v prve pokrajinske svete, v kolikor ti predlogi ohranjajo čim bolj enakomerno zastopanost posameznih območij v pokrajinskih svetih in da je en član pokrajinskega sveta voljen na približno enako število prebivalcev.

Nekateri državni svetniki opozarjajo na predlagano število članov pokrajinskih svetov po volilnih enotah po posameznih pokrajin, saj primerjava kaže, da bo npr. v Štajerski pokrajini v volilni enoti z 34.519 prebivalci izvoljenih 8 pokrajinskih svetnikov, medtem ko bo v volilni enoti s 16.727 prebivalci v Savinjsko-šaleški pokrajini izvoljenih 9 članov pokrajinskega sveta.

Drugi odstavek 56. člena Zakona o državnem svetu - Državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano **k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije** - skrajšani postopek, EPA 1811

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 1. seji, dne 6. 2. 2008, obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo skupina poslancev (prvopodpisani Sašo Peče).

V predstavitvi je predstavnik predlagatelja zakona poudaril, da se bistvo predlaganih sprememb novele zakona nanaša na spremembo 22. člena četrtega poglavja, ki govori o financiranju in obveznem članstvu. S spremembami zakona bi se na novo opredelil sistem pobiranja zborničnega prispevka in uvedel institut prostovoljnega zborničnega prispevka. Glede na osnovni namen zborničnega delovanja (zastopanje, usklajevanje interesov, svetovanje, predstavljane doma in v tujini, pravna pomoč) imajo člani določene pravice in obveznosti. Svobodna odločitev vsakega posameznika pa bi bila, ali bo določene storitve koristil ali ne in v sklopu tega prostovoljno prispeval zbornični prispevek ter s tem omogočil izvajanje zborničnih nalog v sklopu javnega interesa. S sistemom prostovoljnega zborničnega prispevka bi se v slovenskem prostoru na področju delovanja zbornic približali zakonitostim tržnega gospodarstva in svobodni podjetniški iniciativi, ki bi pripomogla k učinkovitejšemu in kakovostnejšemu delovanju posameznih zbornic, predvsem na področju zastopanja posameznih interesov.

Mnenje Vlade Republike Slovenije k predlogu sprememb zakona pa je predstavil predstavnik Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Poudaril je, da predlagatelj v delih predloga zakona poudarja javno korist Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, na drugi strani pa jo želi preoblikovati v interesno združenje tistih, ki bodo prostovoljno plačevali članarino. Predlog zakona namreč določa spremembo obveznega plačevanja zborničnega prispevka v prostovoljno. Vlada se s tem ne strinja, saj bi to pomenilo celovito spremembo zborničnega sistema in preoblikovanje Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije v zasebno pravno zbornico. Pri tem prav tako ni jasno opredeljen status obveznih članov zbornice z aktivno in pasivno volilno pravico, ki pa prostovoljno plačujejo zbornični prispevek. Za tovrstno statusno spremembo bi bila potrebna celovita sprememba zakona, predlog tega zakona pa spreminja samo nekaj členov. Glede na navedeno Vlada Republike Slovenije zaradi nedorečenosti in pravnih pomanjkljivosti ne podpira predloga zakona in meni, da ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Predlogu sprememb zakona je nasprotovala tudi predstavnica Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, ki je menila, da je predlog zakona neprimeren in nesprejemljiv, saj

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije zasleduje posamične interese ter zagotavlja javni interes članov zbornice, kar pa predlagani zakon s prostovoljnim članstvom ne omogoča.

Člani komisije so menili, da razprave o ohranitvi obveznega članstva in možnostih uvedbe prostovoljnega članstva niso nove. Pojavljali so se predlogi, da bi se obvezno članstvo zbornice ukinilo in uvedla možnost prostovoljnega članstva. Ko govorimo o neobveznem članstvu, se moramo zavedati, da opravlja Kmetijsko-gozdarska zbornica Slovenije s svojimi strokovnimi službami pomembne svetovalne in razvojne storitve na področju kmetijstva in podeželja. Dolgoročno je cilj slovenskega kmetijstva dvig konkurenčnosti in povečanje produktivnosti. Ustrezna organiziranost kmetijskega sektorja je zato nujen predpogoj za sledenje tega cilja; kakršno koli razmišljanje o ukinitvi obveznega članstva vsekakor za to zahteva previdnost, predvsem pa definiranje alternativnih možnosti, s katerimi bi zagotovili nemoteno izvajanje javnih funkcij Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije.

Potrebno je namreč vedeti, da članstva v Kmetijsko-gozdarski zbornici ni mogoče primerjati z uvedbo prostovoljnega članstva v Gospodarski zbornici Slovenije, katere člani imajo povsem drugačen ekonomski položaj in vlogo. Načeloma ni nasprotovanja uvedbi prostovoljnega članstva, vendar pa to ne more biti uvedeno v tako kratkem času. Ko je govora o uvedbi prostovoljnega članstva, je potrebno zagotoviti alternativno rešitev za organizacijo ključnih nalog zbornice, kot so zastopanje interesov kmetijstva, gozdarstva in ribištva, izvajanje javnih služb in javnega svetovanja posameznikom in pravnim osebam ter pospeševanje gospodarnega in organiziranega kmetovanja, gozdarstva in ribištva.

Po razpravi so člani komisije sprejeli s k l e p , da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo, zato ga **niso podprli**.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Mnenje komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport **k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o vrtcih** - skrajšani postopek, EPA 1823

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport na 1. seji, dne 5. 2. 2008, obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o vrtcih, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Uvodoma je na podlagi razprave vabljenih predstavnikov vrtcev komisija ugotovila, da je v času priprave predloga zakona predlagatelj v usklajevanjih s socialnimi partnerji umaknil tiste radikalne predloge, ki bi ogrožali kvalitetno delo v javnih vrtcih.

Člani komisije so **podprli** določbo (16. člen novele), da se staršem, ki imajo v vrtcu dva ali več otrok, zagotovi brezplačen vrtec za drugega in vse nadaljnje otroke. Vendar je razprava odprla nekatera vprašanja. Zlasti gre za dilemo, da se v diskriminatoren položaj postavlja tiste starše, ki imajo prav tako več otrok, vendar ti niso istočasno vključeni v program vrtca, ampak eden obiskuje vrtec, drugi pa denimo osnovno šolo. Postavili so tudi vprašanje glede različnih obremenitev občin pri določbah o financiranju (12. člen novele). Po mnenju komisije bi bil problem rešljiv, če bi za vrtce, tako kot za osnovne šole, plače zaposlenih krili iz državnega proračuna, materialne stroške pa iz proračunov občin. Komisija je podprla tudi uveljavitev enotne evidence vpisa in prostih mest v vrtcih na območju občine, ki bo racionaliziral delovanje vrtcev in prispeval k zmanjšanju razlik pri zasedenosti posameznih vrtcev. Komisija predlaga, da bi bila dostopna tudi evidenca razpoložljivih kapacitet v vrtcih na nivoju države.

Komisija je **nasprotovala** predlaganim spremembam zakona, ki v 3. členu novele predvidevajo ukinitvev starostno heterogenih oddelkov, saj to lahko vpliva na spremembe normativa o številu otrok v oddelkih. Komisija predlaga, da se ohrani besedilo veljavnega 16. člena zato, da ne bi znižali kakovost vzgojnega dela, po drugi strani pa bi sprememba lahko vplivala tudi na zaposlovanje in ustvarjanje kadrovskih presežkov. Poleg tega so imeli člani komisije pomisleke na ukinitvev sočasne prisotnosti vzgojitelja in njegovega pomočnika v času počitka v oddelku (4. člen novele), ker naj bi to posegalo v koncept predšolske vzgoje, in predlagajo ohranitev veljavnega 17. člena. Člani komisije so poudarili, da je sočasna prisotnost vzgojiteljice in pomočnice pomembna in jo moramo ohraniti ne le v času, ko so otroci v vrtcu aktivni. Zastavili so tudi vprašanje, zakaj je v tem členu novele zapisano, da lahko krajši program izvaja tudi pomočnik vzgojitelja, saj je po njihovem zaradi zahtevnosti dela v teh programih pomembno, da so izvajalci visoko usposobljeni strokovni delavci.

V razpravi je komisija ugotovila, da v 9. členu novele ni dorečeno uvajanje varuha otrok na domu, saj takšno varovanje ni opredeljeno kot program predšolske vzgoje. Zato komisija meni, da se s to določbo zmanjšuje odgovornost pri izboljševanju pogojev za vključitev tistih otrok, ki jih varujejo na domu, v kakovostne javne vrtce. Komisija predlaga, naj predlagatelj določbo uskladi s pripombami Zakonodajno-pravne službe DZ, ki so v svojem mnenju kritični do varuha otrok kot nove oblike predšolske vzgoje, saj veljavni zakon v 18. členu že omogoča obliko vzgojnovarstvene družine, kjer so pogoji za izvajanje obstoječe oblike točno določeni (prostor in oprema) in bi morali biti primerljivi.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije dr. Zoltan Jan.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu za razpis posvetovalnega referenduma o razdelitvi Republike Slovenije na pokrajine, EPA 1840

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 1. seji, dne 6. februarja 2008, obravnavala predlog za razpis posvetovalnega referenduma o razdelitvi Republike Slovenije na pokrajine, ki ga je vložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim Davorinom Terčonom.

Komisija se je seznanila z mnenjem Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora.

Uvodoma je **predstavnik predlagatelja, poslanec Državnega zbora Vili Trofenik**, pojasnil, da ostajajo predlagatelji za razpis posvetovalnega referenduma o razdelitvi Republike Slovenije na pokrajine zvesti svojemu prepričanju, da morajo državljanke in državljani na referendumu odločati o obliki regionalizacije. Ker je predlagano vprašanje zaradi zaključenega zakonodajnega postopka predloga zakona o ustanovitvi pokrajin (EPA 1757-IV) brezpredmetno, bodo to pobudo oziroma predlog nadomestili z novim. Predlagatelji iščejo podporo za nadaljevanje te pobude v smeri preoblikovanja vprašanja, druga možnost pa je, da bodo vložili nov predlog zakona o ustanovitvi pokrajin in na njega vezali predlog za razpis posvetovalnega referenduma. Odločitev o tem bodo sprejeli kmalu.

Zavrača podtikanja, da želijo pobudniki posvetovalnega referenduma zavestno preprečiti decentralizacijo, saj njihov namen ni zaustavitev procesa decentralizacije, ampak je osnovni problem predlagano število pokrajin in iz tega izhajajoče neustrezne rešitve. Če govorimo o regionalizaciji kot o vseslovenskem projektu, bi morali doseči najvišjo možno stopnjo soglasja. V kolikor bi podprli predlog zakona v prvi obravnavi, bi se strinjali s predlaganim številom pokrajin.

Minister brez resorja, zadolžen za lokalno samoupravo in regionalno politiko, dr. Ivan Žagar, je povedal, da posvetovalnega referenduma o razdelitvi Slovenije na pokrajine ne podpira in je v tem trenutku nepotreben, poleg tega predlagano vprašanje ne rešuje problema štirinajstih pokrajin oziroma predlaganih območij. Opozoril je na podana mnenja občin, ki so v več kot 80 odstotkih podprle predlagane rešitve. Občinski sveti so v skladu z Zakonom o lokalni samoupravi predstavniki občin in v tem oziru nosilci podajanja mnenj. Izvedba referenduma pomeni samo dodaten strošek in predstavlja oviro za sprejem pokrajinske zakonodaje in s tem ustanovitev pokrajin v tem mandatu Državnega zbora. Praktična posledica morebitnega posvetovalnega referenduma o razdelitvi Slovenije na pokrajine je preprečitev regionalizacije oziroma decentralizacije. Z neustanovitvijo pokrajin se območjem, ki potrebujejo pokrajine, odvzema razvojni učinek. Statistični kazalci kažejo, da se je BDP v obdobju 1995-2005

le v dveh regijah povečal in je razkorak med njimi vsako leto večji. Dejal je, da tudi predstavniki gospodarstva v okviru vladnih obiskov po regijah niso dajali nobenih signalov v smeri nestrinjanja z vladnim predlogom razdelitve Slovenije na štirinajst pokrajin. Stroka v dosedanjih pogovorih ni zavzela enotnega stališča, da je predlaganih preveč pokrajin.

Smiselno bi bilo nadaljevati z obravnavo ostalih štirih pokrajinskih zakonov (izjema predlog zakona o volilnih enotah za prve volitve v pokrajinske svete), glede števila pokrajin in ostalih odprtih vprašanj pa je možno poiskati nove rešitve. Opozoril je, da bi bilo najbolje postaviti zemljevid z območji že v času sprejemanja ustavnih sprememb na področju lokalne samouprave, a je takrat prevladalo stališče, da je treba najprej pripraviti "vsebinske" zakone (naloge, financiranje) in šele na to oblikovati območja pokrajin oziroma določiti število pokrajin.

V kolikor bi uspeli ustanoviti pokrajine in izvesti volitve v letu 2010, v času, ko so naslednje lokalne volitve, bi bilo smiselno podaljšati mandat občinskim funkcionarjem na pet let.

Komisija je ugotovila, da je Državni zbor na 35. seji, dne 1. 2. 2008, sprejel sklep, da predlog zakona o ustanovitvi pokrajin ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Ker se predlagano referendumsko vprašanje nanaša na omenjeni predlog zakona, predlog za razpis posvetovalnega referenduma o razdelitvi Republike Slovenije na pokrajine ne izpolnjuje več zakonskih pogojev in je zato brezpredmeten.

Izvedba posvetovalnega referenduma o razdelitvi Slovenije na pokrajine na celotnem ozemlju države ni primeren način preverjanja volje državljanek in državljanov, saj bi v tem primeru prebivalci določenega območja odločali tudi o pravicah prebivalcev na drugih območjih. Na podlagi Zakona o referendumu in ljudski iniciativi lahko Državni zbor razpiše posvetovalni referendum na določenem območju, ko vprašanje zadeva samo prebivalce tega ožjega območja. Ob tem komisija opozarja, da Ustava Republike Slovenije predvideva obvezno sodelovanje občin v postopku za sprejem zakona, s katerim se pokrajine ustanovijo, pri čemer je občinski svet najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občine.

Komisija tudi ugotavlja, da je Državni zbor s sprejetim sklepom, da predlog zakona o ustanovitvi pokrajin ni primeren za nadaljnjo obravnavo, prezrel stališča lokalnih skupnosti, ki so večinoma podprle ustanovitev pokrajin, in tako onemogočil začetek razprave v Državnem zboru o predlaganih rešitvah. Ob tem komisija opozarja na stališče Državnega sveta k predlogu zakona o ustanovitvi pokrajin (EPA 1757-IV), v katerem je izrazil pričakovanje, da bosta Vlada in Državni zbor v čim večji meri upoštevala voljo oziroma pripombe (mejnih) občin na predlagana območja pokrajin, predvsem v primeru strokovno utemeljenih predlogov ter izpolnjevanju pogojev, na podlagi katerih temelji predlagana teritorialna členitev.

Komisija verjame v dobronamernost predlagatelja posvetovalnega referenduma, vendar ocenjuje, da se s tem predlogom poskuša onemogočiti prenos urejanja in opravljanja zadev na nižji nivo in s tem proces decentralizacije.

Komisija pričakuje, da bo Državni zbor nadaljeval z obravnavo pokrajinske zakonodaje in glede odprtih vprašanj poiskal ustrezne rešitve v smeri izraženih stališč lokalnih okolij. Ker so regionalne razlike med posameznimi območji velike in se razvitejša območja razvijajo hitreje kot manj razvita, bo odlašanje z odločanjem o ustanovitvi pokrajin prineslo še večje regionalne razlike.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k Peticiji Državlanske pobude Slovenska Istra za pospešitev postopka spremembe Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 1. seji, dne 6. februarja 2008, obravnavala Peticijo Državlanske pobude Slovenska Istra za pospešitev postopka spremembe Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (ZUODNO).

V dodatni obrazložitvi obravnavane peticije je **predstavnik Državlanske pobude Slovenska Istra Danijel Starman** pojasnil, da je odločba Ustavnega sodišča št. U-I-301/98 najstarejša neizvršena odločba s strani Državnega zbora, kateremu je bilo že leta 1998 naloženo, da do 30. 10. 1999 spremeni in dopolni Zakon o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij tako, da bodo na območju Mestne občine Koper ustanovljene občine v skladu z Ustavo. Istočasno je Ustavno sodišče začasno podaljšalo mandat organom Mestne občine Koper, ob predpostavki, da bo Državni zbor ustanovil ustavno skladne občine na tem območju. Ker ni bilo politične volje za ustanovitev občin, ki bodo skladne z Ustavo, je Državni zbor junija 1999, zaradi zagotovitve ustavne pravice državljanov do volitev organov lokalnih skupnosti, sprejel Zakon o razpisu rednih lokalnih volitev v Mestno občino Koper, vendar ob predpostavki, da bodo zaradi uresničevanja odločbe Ustavnega sodišča oblikovane nove občine.

Opozoril je, kar izhaja tudi iz omenjene odločbe Ustavnega sodišča, da je območje Mestne občine Koper preveč heterogeno in zato ne moremo govoriti o skupnih potrebah in interesih na ozemlju, ki poleg mesta vključuje naselja na podeželju, kjer imajo prebivalci drugačne potrebe in interese. Prebivalci podeželja na območju Mestne občine Koper v mestnem svetu nimajo svojega predstavnika, kar se kaže tudi v razvojnih odločitvah, ki so v škodo prebivalcev podeželja. Spraševal se je, ali je s stališča lokalne samouprave dopustno, da se na teritoriju, ki je vitalnega pomena za državo, oblikuje skupina, ki onemogoča, da bi prebivalci podeželja dobili občino, ki bo ustrezala ustavni

zasnovi občine in zakonskim pogojem, in uživali pravico do lokalne samouprave. Opozoril je, da tudi Ustavno sodišče v svojih letnih poročilih od leta 2000 naprej izpostavlja nespoštovanje odločbe Ustavnega sodišča, s katero je bila ugotovljena protiustavnost Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij glede Mestne občine Koper.

Ker se od leta 1998 ni nič premaknilo, so leta 2006 na Ustavno sodišče ponovno vložili pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti 2. točke 3. člena Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij v delu, ki določa ustanovitev Mestne občine Koper, in predlagali, da Ustavno sodišče to določbo razveljavi in na ta način prisili Državni zbor, da na območju Mestne občine Koper ustanovi občine, ki bodo skladne z Ustavo.

Ker se v tem času tudi razpravlja o ustanovitvi pokrajin, so mnenja, da bi morali to vprašanje predhodno rešiti, saj bi bila zaradi neustavnosti Mestne občine Koper neustavna tudi pokrajina, v katero bi bila vključena Mestna občina Koper. V kolikor država glede tega vprašanja ne bo storila nič, se bodo obrnili na Evropsko komisijo in jim prenesli sporočilo, kaj se v Sloveniji dogaja na področju lokalne samouprave na vitalnem teritoriju države.

Minister brez resorja, zadolžen za lokalno samoupravo in regionalno politiko, dr. Ivan Žagar, je pojasnil, da je treba odločbe Ustavnega sodišča uresničevati, vendar kljub večkratnim poskusom, da bi se na območju Mestne občine Koper ustanovile občine v skladu z Ustavo, Državni zbor na podlagi izvedenih referendumov ni sprejel sprememb in dopolnitev Zakona o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij.

Komisija poudarja, da je treba v skladu z Zakonom o Ustavnem sodišču in ob upoštevanju načela pravne države odločbe Ustavnega sodišča uresničevati, vendar si ob tem težko predstavlja, da bi lahko prebivalci izražali pripadnost občini, ki bi bila ustanovljena proti referendumski volji večine volivcev.

Komisija ugotavlja, da je bilo od leta 1994 že več poskusov ustanavljanja novih občin na območju sedanje Mestne občine Koper, vendar se je večina volivcev na referendumih izrekla proti predlogu za razdelitev občine oziroma izločitvi določenega območja iz Mestne občine Koper v novo občino. Državni zbor na podlagi referendumske volje prebivalcev na območju Mestne občine Koper ni ustanovil novih občin in sledil odločbi Ustavnega sodišča.

Iz odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-301/98 izhaja, da Mestna občina Koper ni v skladu z ustavno zasnovo mestne občine in tudi občine nasploh. Ustavno sodišče ugotavlja, da je Mestna občina Koper prevelika po teritorialnem obsegu, številu naselij in prebivalcev, njeno območje presega območje mesta in mestne okolice, ki jo povezuje dnevna migracija prebivalstva in zato tudi prebivalce v Mestni občini Koper ne povezuje zavest o povezanosti in pripadnosti najožji lokalni skupnosti - občini. S tem je Ustavno sodišče ocenilo, da prebivalci zaledja (naselja, ki ne sodijo v primestno območje) ne morejo imeti istih interesov in potreb kot prebivalci mesta. Ustavno sodišče je tudi opozorilo na takrat veljavni Zakon o postopku za ustanovitev občin ter za določitev njihovih območij (Ur. l.

RS, št. 44/96), ki je dopuščal, da se z zakonom lahko ustanovi občina oziroma spremenijo območja občine brez upoštevanja referendumске volje, če bi bilo treba območja občin uskladiti s pogoji, ki jih določata Ustava in zakon.

Komisija še ugotavlja, da je Ustavno sodišče sprejelo odločitev o neustavnosti Zakona o ustanovitvi občin in določitvi njihovih območij v delu, ki določa ustanovitev Mestne občine Koper, s petimi glasovi proti trem.

V času od sprejete odločitve Ustavnega sodišča je stopil v veljavo Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o lokalni samoupravi (ZLS-M), na podlagi katerega je prenehal veljati Zakon o postopku za ustanovitev občin ter za določitev njihovih območij, ki je v 26. členu določal, da se z zakonom lahko ustanovi občina ali spremenijo območja občin, če se je za to na ustreznih referendumskih območjih izrekla večina volivcev, ki so glasovali. Ob tem je ta določba dopuščala tudi izjemo, na podlagi katere bi lahko Državni zbor, ne glede na izid referenduma, z zakonom ustanovil novo občino oziroma spremenil območja občine, če bi ocenil, da je potrebno območja občin uskladiti s pogoji, ki jih določata ustava in zakon. Komisija opozarja, da Državni zbor te izjeme ni izkoristil v primeru Mestne občine Koper, ko so bili podani predlogi za ustanovitev novih občin na območju sedanje Mestne občine Koper in se je večina volivcev na izvedenih referendumih izrekla proti izločitvi referendumskega območja iz Mestne občine Koper v novo občino. Ne glede na to, da veljavni ZLS-M ne vsebuje več določbe, ki bi dopuščala izjemo, je ustavna zasnova občine in mestne občine nespremenjena, kar posledično pomeni, da je ugotovitev Ustavnega sodišča, da sedanja Mestna občina Koper ne ustreza ustavnim zahtevam, še vedno relevantna.

Komisija tudi opozarja na izpostavljeno dilemo s strani pobudnikov, da podeželsko prebivalstvo nima svojih predstavnikov v mestnem svetu, kar je tudi posledica oblikovanja volilnih enot. V skladu z zakonom, ki ureja lokalne volitve, občinski oziroma mestni sveti oblikujejo volilne enote tako, da se en član občinskega sveta voli na približno enako število prebivalcev.

Komisija je po opravljeni razpravi sprejela naslednje **s k l e p e** :

1. Komisija se ni opredelila do vsebine pobude za oceno ustavnosti 2. točke 3. člena Zakona o ustanovitvi občin ter določitvi njihovih območij.
2. Komisija predlaga, da Ustavno sodišče pobudo Državlanske pobude Slovenska Istra za začetek postopka za oceno ustavnosti Zakona o ustanovitvi občin ter določitvi njihovih območij (Ur. l. RS, št. 60/94 in nasl.) prednostno obravnava in odloči o zahtevnem vprašanju glede (ne)ustavnosti Mestne občine Koper in njenih organov. Če izhajamo iz neuresničene odločbe Ustavnega sodišča iz leta 1998, da je Mestna občina Koper neustavna zaradi povezovanja mesta in z njim nepovezanih naselij, prebivalci teh naselij nimajo možnosti uživanja pravice pri uresničevanju lokalne samouprave v občini, ki bi bila skladna z Ustavo.

3. Komisija daje Interesni skupini lokalnih interesov pobudo, da obravnava peticijo Državlanske pobude Slovenska Istra.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide **k Spremembi Pravilnika o merilih in pogojih za uporabo sredstev Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji in k Dopolnitvi Pravil Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji**, EPA 1773, 1774

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je na svoji 1. seji, dne 30. 1. 2008, obravnavala Spremembo Pravilnika o merilih in pogojih za uporabo sredstev Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji in Dopolnitev Pravil Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji.

Komisija podpira spremembo pravilnika in dopolnitev pravil in predlaga Odboru Državnega zbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide ter Državnemu zboru Republike Slovenije, da čim prej podata soglasje k navedenima dokumentoma.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Boris Šuštaršič.

Mnenje komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide **k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti - skrajšani postopek**, EPA 1822

Komisija Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je na 1. seji, dne 30. 1. 2008, obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije po skrajšanem postopku.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

S predlaganimi spremembami in dopolnitvami Zakona o zdravstveni dejavnosti se dopolnjuje določba 24.a člena, ki ureja občasno in priložnostno opravljanje zdravstvenih storitev, ki je bila v Zakon o zdravstveni dejavnosti vključena zaradi usklajevanja z direktivami, ki urejajo priznavanje poklicnih kvalifikacij. Nova direktiva o priznavanju poklicnih kvalifikacij (2005/36/ES z dne 7. septembra 2005) je področje opravljanja občnih in priložnostnih zdravstvenih storitev uredila obširneje. Občasno in priložnostno opravljanje zdravstvenih storitev se bo ocenjevalo za vsak primer posebej glede na trajanje, pogostost, rednost in stalnost storitev. Ponudnik storitev bo moral pred prvim opravljanjem storitev v Republiki Sloveniji dati pisno prijavo pri Ministrstvu za zdravje. Takšno prijavo bo mogoče oddati na pisni ali elektronski način ter jo enkrat letno podaljšati, če namerava ponudnik storitev v tem letu opravljati občasne ali priložnostne storitve v Republiki Sloveniji.

S predlagano dopolnitvijo zakona se razširja tudi zdravstvena dejavnost na terciarni ravni, ker se želi omogočiti opravljanje teh zdravstvenih storitev na vseh ravneh zdravstvene dejavnosti. Predlog zakona vsebuje tudi uskladitvene določbe z Zakonom o prekrških.

Po mnenju komisije bo novela Zakona o zdravstveni dejavnosti pripomogla k ureditvi problematike zaposlovanja v zdravstvu, ki se trenutno sooča s pomanjkanjem zdravstvenih delavcev (medicinskih sester, radioloških delavcev in drugih zdravstvenih poklicev).

Komisija je podprla amandma Fakultete zdravstvene vede Univerze v Mariboru k 18. členu, ki se nanaša na podelitev naziva klinika, klinični inštitut ali klinični oddelek bolnišnici ali njenem oddelku oziroma oddelku visokošolskega zavoda, v kolikor izpolnjuje predpisane pogoje. Soglasje k temu amandmaju je podal tudi predstavnik Ministrstva za zdravje.

Komisija predlaga Ministrstvu za zdravje, da čim prej implementira 24.b člen predloga zakona, ki opredeljuje preverjanje poklicne kvalifikacije ponudnika storitev.

* * *

Za poročevalca je bil določen podpredsednik komisije Peter Požun.

Prvi odstavek 56. člena Zakona o državnem svetu - Državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **pobude** Interesne skupine delodajalcev **za oblikovanje protiinflacijske koalicije**

Državni svet Republike Slovenije je na 3. seji, dne 23. 1. 2008, v skladu z 41. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) obravnaval pobudo **Interesne skupine delodajalcev** za oblikovanje protiinflacijske koalicije in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P:

Državni svet podpira pobudo za oblikovanje protiinflacijske koalicije in predlaga Vladi Republike Slovenije, da pobudo preuči in nanjo odgovori.

V zadnjih štirih mesecih so se v Sloveniji razmere pričele izredno zaostrovati, tako na političnem, socialnem kakor tudi gospodarskem področju. Ob navdušenju zadnjih let, ki je bilo posledica pridružitve EU, uvedbi evra, vstopu v schengensko območje in na koncu predsedovanja EU, smo hote ali nehote pozabili nase in na svojo ranljivost. Verjeli smo, da je visoka rast v celoti rezultat zdrave in stabilne ekonomije. Verjeli smo, da skoraj polna zaposlenost pomeni tudi stabilnost. Zanimarili smo specifikko trga dela, strukturna neravnovesja in njegovo rigidnost. Podcenili smo pomen javnih financ.

Danes bi radi nekateri prikazali razmere v Sloveniji kot izredne, kar niso. Inflacija je sicer visoka, vendar še vedno obvladljiva. Gospodarska rast je zadovoljiva in poslovna klima kljub pešanju še obetavna. S ciljem, da ohranimo relativno ugodna gibanja, da umirimo vzpodbujena inflacijska pričakovanja, Državni svet daje pobudo za oblikovanje protiinflacijske koalicije.

Protiinflacijska koalicija bi se oblikovala na podlagi sklepa Vlade Republike Slovenije v obliki Sveta za ekonomsko, fiskalno in socialno politiko (v nadaljevanju: Svet). Svet bi sestavljali najmanj štirje ministri (finance, gospodarstvo, delo, javna uprava), člani ekonomsko socialnega sveta, predstavniki združenja bank, Banke Slovenije, ZPIZ, ZZZS in predstavniki strokovne javnosti.

Naloga Sveta bi bila, da pripravi celovite ukrepe s katerimi se bo ustavil inflacijski val in postopno odpravljalo strukturna neskladja, ki se danes kažejo v neobvladovani inflaciji.

Svet je strokovni in posvetovalni organ Vlade in pripravlja ukrepe, ki jih sprejme Vlada, in oblikuje mnenja o vladnih ukrepih.

Obrazložitev:

Nekateri ekonomisti in institucije so že v prvi polovici preteklega leta opozarjali, da inflacija v Sloveniji raste. Žal smo ta opozorila preslišali. Šele v mesecu novembru smo, tudi pod vplivom sindikalnega protesta, spoznali in se soočili z njo tudi zaradi resnih opozoril ECB. Leto smo končali z povprečno letno inflacijo 3,6 %, medtem ko je bila medletna rast življenjskih potrebščin (dec 07/dec 06) 5,6 %. Poprečna letna inflacija res nominalno ni velika, vendar je skoraj petdeset odstotkov višja kot v ostalih državah evro območja. Poleg tega se cene hrane, pijač, tobaka v zadnjih treh letih praktično niso spreminjale (2004 – 1,5 %, 2005 – 0,2 %, 2006 – 2,6 %), medtem ko je povečanje za 2007 znašalo 7,5 %.

Seveda so se na vsa ta dogajanja najbolj burno odzvali tisti, ki so jih podražitve najbolj prizadele: delavci, kmetje, upokojenci... Posledica tega pa je, da prihaja do zahtev po nekritičnem povečevanju plač, saj se delodajalce poziva naj dvignejo plače ne za nekaj deset, temveč nekaj sto evrov, glasne so zahteve po dvigu pokojnin in še bi lahko naštevali. Neracionalno reagiranje na te zahteve oziroma ugoditev takim nezmernim zahtevam lahko povzroči hiter padec konkurenčne sposobnosti našega gospodarstva, posledično znižanje delovnih mest, padec gospodarske rasti in vse posledice povezane s tem. To pa zagotovo ni naš cilj.

Umirjanje inflacije mora biti skupen projekt vseh akterjev v družbi. Zelo občutljivi moramo biti na tako imenovane inflacijske dobičkarje, ki so danes državni proračun in podjetja v državni lasti.

Poglejmo samo proračun. Vplačila javno finančnih prihodkov v letu 2007 so se glede na leto 2006 nominalno povečala za 8,3 %, to je realno za 4,5 %. Od tega so bili prilivi davka od dohodka pravnih oseb za 18,1 % višji kot leto prej, vplačil od davka na dodano vrednost je bilo 6,9 % več. Kljub spremembi dohodninske lestvice se vplačila dohodnine niso znižala (+0,6 %), kar je posledica povečanja plač in števila zaposlenih. Prav tako je bilo v zdravstveno blagajno vplačanih 8 % več prispevkov, v pokojninsko blagajno pa celo 8,6 %. Vplačila prispevkov za zaposlovanje so se povečala za 9 % in za porodniško varstvo 8,4 %. Manj, za 12,9 % se je nabralo od davka na izplačane plače, ki pa je bil začasno uveden pred več kot desetimi leti, sedaj pa potrebujemo nekajletno obdobje za njegovo ukinitvev.

Rešitev za sedanje probleme ne moremo preložiti enostavno na pleča slovenskega gospodarstva. Tudi naš realni sektor se je znašel v težavah. Na eni strani pritiska na podjetje dvig cen storitev, vedno dražja država, cene energije, prevozov in še posebej surovin. Po drugi strani pa kupci (za večino slovenske industrije ti prihajajo iz razvitih držav EU) zahtevajo zadrževanje cen, v veliko primerih celo znižanje. Podatki SURS kažejo, da so naši izvozniki leta 2007 (podatek je za obdobje januar - november) v primerjavi z enakim obdobjem 2006 uspeli dvigniti cene investicijskih dobrin za 2,3 %, medtem ko se je izvoznim proizvodom za široko potrošnjo cena znižala (- 0,6 %). Seveda pa vsi skupaj pozabljamo tudi hitro povečevanje stroškov financiranja zaradi rasti obrestnih mer, kakor tudi zaračunavanja vedno novih in novih finančnih storitev, ki imajo velikokrat temelj tudi v odločitvah državnih organov. V tem trenutku puščamo ob strani podjetja, katerim je izvozni trg dolarsko področje in dnevno izgubljajo zaradi neugodnih menjalnih tečajev. Ob tem je potrebno poudariti, da so se bruto plače v Sloveniji kljub vsemu povečale v enajstih mesecih za 5,9 %, medtem ko so se neto

plače zaradi spremenjene dohodninske lestvice povečale kar za 8,1 %. Torej v nobenem primeru ne držijo trditve, da se plače niso povečevale.

Predlagani Svet pa ne bo smel iskati rešitev samo ob upoštevanju dejstev in argumentov ene strani. Problematika državljanov z nizkimi dohodki je pereča in skupna. Zato naj vlada z oblikovanjem Sveta dokaže, da spoštuje našo ustavno določbo o socialni državi. Temeljna skrb gospodarstva mora ostati gospodarska rast, temelječa na razvoju, ki ga omogoča dobiček. Zato ni mogoče skrb za socialo v večji meri kot doslej naložiti na pleča podjetij. To mora vzeti država nase in zato ima tudi vire. Prvi ukrepi bi morali iti v smeri zniževanja obremenitev in s tem povečanja neto plač (imamo bruto princip), najbolj socialno ogroženim skupinam bi pripadal draginjski dodatek, ki ga na podlagi vloge izplačuje država. Uvedba takšnega dodatka bi v podjetjih pomenila izničenje sistema motivacije in posledično znižanje storilnosti. Seveda pa to tudi pomeni krčenje vseh vrst proračunskih izdatkov, s tem državne porabe, kar bo določena podjetja prisililo, da bodo iskala prihodke na prostem trgu ali v tujini.

Pri oblikovanju protiinflacijske koalicije pa bi morale pomembno vlogo igrati tudi banke in dve največji državni blagajni, zdravstvena in pokojninska.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da pobudo preuči in v skladu s 96. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) nanjo v roku 30 dni odgovori.

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika Marijana Klemenca **v zvezi z vračanjem vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje**

Državni svet Republike Slovenije je na 3. seji, dne 23. 1. 2008, v skladu z 41. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Marijana Klemenca** v zvezi z vračanjem vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Marijana Klemenca in predlaga Ministrstvu pravosodje, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja Marijana Klemenca se glasijo:

Kako se lahko pospeši delo državnega pravobranilstva v zvezi z vračanjem vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje?

Ali bo država izplačala zamudne obresti na znesek, ki bi ga morala ponuditi v predlogu poravnave do 30. 11. 2006, ko bi morali biti izdelani vsi predlogi?

Do kdaj lahko občine pričakujejo rešitev njihovih zahtevkov, da bodo lahko dale konkretni odgovor na redna poizvedovanja občanov?

Obrazložitev:

Komisija za opravljanje strokovnih in tehničnih nalog je na podlagi 9. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (Ur. l. RS, št. 60/06) dne 14. 7. 2006 v Uradnem listu RS št. 73-74/2006 objavila javni poziv in obvestilo za vlaganje zahtevkov za vračilo vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje. V 7. točki poziva je bil naveden 90-dnevni rok za vložitev zahtevka od objave poziva, ki se je iztekel 12. 10. 2006.

Prav tako je zakon v 4. točki 4. člena določil rok, do katerega morajo biti pripravljeni predlogi za sklenitev pisnih poravnav, in sicer 30. 11. 2006. Ta rok je še vedno v veljavi, saj se s kasnejšimi spremembami zakona ni spremenil.

Zakonodaja je določila zelo kratke roke za izpeljavo vseh potrebnih opravil na strani upravičencev do vračila, ki smo se jih tudi držali. Prav tako je zakonodaja določila razmeroma kratke roke za Državno pravobranilstvo oz. tudi za druge državne organe, vendar se jih le-ti niso držali in upravičenci še zmeraj čakajo.

Ker je veliko upravičencev vložilo svoje zahteve preko občin, sedaj le-ti krivijo občine za zavlačevanje pri izplačilu odškodnin. Zamuda pri izplačilu pa nastaja na strani države, in sicer prav zaradi *neučinkovitega dela Državnega pravobranilstva*. Zakonodaja sicer omogoča sodno varstvo upravičence, ki pa je ravno tako neučinkovito, kar se tiče reševanja zadev v razumnem roku. Razumen rok je že zdavnaj potekel.

Državno pravobranilstvo na vprašanja o posredovanju informacij v zvezi s postopkom reševanja zahtevkov posreduje zgolj dopis oz. izjavo, da so prejeli 35.582 zahtevkov za vračilo in da je to nemogoče rešiti v zakonskih rokih. Prav tako navedejo, da vlagatelji ne izgubijo pravice do sodnega varstva po preteku roka, ki ga zakonodaja daje Državnemu pravobranilstvu oz. zavezancem za vračilo.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za pravosodje, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) nanje v roku 30 dni odgovori.

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Draga Žure glede skladnosti izdane bančne garancije z Zakonom o varstvu kupcev stanovanjskih in enostanovanjskih stavb

Državni svet Republike Slovenije je na 3. seji, dne 23. 1. 2008, v skladu z 41. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Draga Žure** glede skladnosti izdane bančne garancije z Zakonom o varstvu kupcev stanovanjskih in enostanovanjskih stavb in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Draga Žure in predlaga Inšpektoratu Republike Slovenije za okolje in prostor, Banki Slovenije in Uradu Republike Slovenije za varstvo potrošnikov, da vprašanje preučijo in nanj odgovorijo.

Vprašanje Draga Žure se glasi:

Ali je bančna garancija izdana na podlagi 26. člena Zakona o varstvu kupcev stanovanjskih in enostanovanjskih stavb (ZVKSES) (Ur. l. RS št. 18/2004 z dne 27. 2. 2004 - besedilo prvega odstavka 26. člena: *Za zavarovanje svoje obveznosti v rokih iz 25. člena tega zakona odpraviti napake, ki se bodo pokazale v dveletnem jamčevalnem roku iz prvega odstavka 23. člena tega zakona mora prodajalec kupcu hkrati z izročitvijo nepremičnine izročiti nepreklicno bančno garancijo banke iz 1. točke prvega odstavka 41. člena tega zakona, s katero se banka zavezuje, da bo na prvi poziv kupca in brez ugovorov izplačala znesek, na katerega se glasi bančna garancija*) skladna z zakonom, če vsebuje klavzulo, da je realizirana pod pogojem, da ji je priložena "fotokopija zapisnika podpisanega s strani uporabnika garancije in naročnika garancije o odpravi skritih napak, iz katerega izhaja, da naročnik garancije ni odpravil napak do roka navedenega v zapisniku za odpravo napak"?

Obrazložitev:

V skladu s 23. členom ZVKSES prodajalec odgovarja za napake nepremičnine, ki jih ni bilo mogoče ugotoviti ob prevzemu nepremičnine (kakor zakon definira skrite napake), če se napake pokažejo v dveh letih od prevzema nepremičnine. Prodajalec odgovarja tudi za skrite napake, ki imajo značilnost napak v solidnosti gradnje (662. člen OZ), če se le te pojavijo v desetih letih od prevzema nepremičnine. Na podlagi 24. člena ZVKSES je kupec dolžan prodajalca pisno obvestiti o skritih napakah najkasneje v dveh mesecih šteto od dneva, ko je napako ugotovil oziroma v šestih mesecih, če gre za napako v solidnosti gradbe. Naročnik garancije oz. prodajalec je dolžan v 15-ih dneh od prejema obvestila o napaki pregledati nepremičnino in uporabnikoma garancije oz. kupcema v nadaljnjih 15-ih dneh dostaviti obvestilo o vzrokih za napako in o načinu, na katerega namerava odpraviti napako, kot določa prvi odstavek 25. člena ZVKSES.

Za uveljavitev unovčitve bančne garancije je bila v konkretnem primeru (naročnik garancije MTB Podjetje za inženiring, trgovino in storitve d.o.o., izdajatelj garancije Nova Kreditna banka Maribor d.d.) postavljena zahteva po predložitvi z obeh strani (prodajalec in kupec) podpisanega zapisnika o nepravočasni odpravi skritih napak. ZVKSES nikjer ne določa, da je za njeno unovčitev potrebno priložiti z obeh strani podpisanega zapisnika o nepravočasni odpravi skritih napak. Iz tega izhaja, da so pogoji za unovčitev izdane bančne garancije strožji kot jih določa zakon.

Namen ZVKSES je uporabniku garancije zagotoviti ustrezen element varnosti in zaščite pravice kupcev. S tako postavljenimi pogoji, kot sta jih Nova KBM, d.d. in MTB, d.o.o. kot naročnik garancije podala, sta po mojem mnenju, namerno obšla namen ZVKSES. Povsem jasno je namreč, da takoj za tem, ko uporabnik garancije sporoči skrite napake naročniku garancije, da je z njim vsaj v potencialnem, če ne že dejanskem sporu. V takšnih okoliščinah, pa je jasno, da je naročnik bančne garancije tisti, ki odreja ali bo podpisal nek dokument in s tem zavestno upravičil izplačilo bančne garancije ali ne. Namen zakonodajalca s postavitvijo bančne garancije kot instituta zavarovanja interesa uporabnika ni bil, da se vse vajeji prepustijo naročniku garancije, pač pa prav v zaščiti uporabnika garancije pred naročnikom.

Pojavi se tudi vprašanje predpisanosti forme zapisnika po tako izdani bančni garanciji. Ali se lahko kot ustrezen dokument, na podlagi katerega bi banka uporabnikoma brez ugovora izplačala znesek bančne garancije uveljavlja korespondenca med naročnikom in uporabnikoma bančne garancije? Le-ta je datirana in podpisana s strani obeh strank, kar pa so gotovo sestavine vseh zapisnikov.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Inšpektoratu Republike Slovenije za okolje in prostor, Banki Slovenije in Uradu Republike Slovenije za varstvo potrošnikov, da vprašanje preučijo in v skladu s 96. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) nanj v roku 30 dni odgovorijo.

ODGOVOR BANKE SLOVENIJE

na vprašanje državnega svetnika Draga Žure glede skladnosti izdane bančne garancije z zakonom o varstvu kupcev stanovanjskih in enostanovanjskih

V zvezi z dne 25.1.2008 prejetim vprašanjem svetnika g. Žure glede skladnosti bančne garancije, izdane na podlagi 26. člena ZVKSES, z zakonom, vam sporočamo, da so pristojnosti Banke Slovenije v okviru navedenega zakona omejene na nadzor in licenciranje skrbniških bank, medtem, ko je tolmačenje zakonskih določb pridržano zakonodajalcu oziroma predlagatelju ZVKSES, t.j. Ministrstvu za okolje in prostor.

Povzemajoč zakonske določbe pa ugotavljamo, da je prodajalec v skladu s 23., 24. in 25. členom ZVKSES dolžan, upošteva predviden način obveščanja, opraviti skrite napake na nepremičnini v zakonsko določenih rokih. Bančna garancija, urejena v 26. členu ZVKSES, je namenjena zavarovanju teh rokov t.j. prodajalčeve obveznosti, odpraviti napake v rokih, ki izhajajo iz 25. člena ZVKSES. Šele na podlagi kršitev

obveznosti in rokov iz 25. člena je namreč možno predmetno garancijo unovčiti. Dokler se ta dejstva ne zgodijo, tudi kupec nima popolne prostosti izbire. Zato ni neobičajno, da neodvisne bančne garancije (takšna je tudi garancija, predvidena z ZVKSES) vsebujejo klavzule, ki omogočajo ugotovitev dejstev, ki sprožajo brezpogojno unovčevanje garancije. Najpogosteje je v takšnih garancijah kot pogoj za izplačilo določena predložitev določenih dokumentov (npr. pisna zahteva upravičenca za izplačilo, ki mora biti postavljena v obliki in roku, ki sta določena v garanciji - zato tudi izraz bančna garancija na prvi poziv). Je pa potrebno poudariti, da os kot pogoj za izplačilo dovoljeni samo takšni dokumenti, ki ne izhajajo iz garantove sfere. Slednji lahko pri takšni garanciji ugovarja samo to, da npr. niso izpolnjeni pogoji iz same garancije.

O tem, ali je predložitev skupno podpisanega zapisnika ustrezen dokument za ugotavljanje kršitev predpisanih rokov ali pa bi bilo ugotavljanje kršitev rokov iz 25. člena lahko vezano na drugo dokumentacijo iz tega člena, Banka Slovenije ne more presojeti. Presoja dejanske skladnosti s pravno normo je namreč v primeru spora vselej pridržana pristojnim sodiščem.

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprašanj državnega svetnika Draga Žure **glede omejitve hitrosti v predorih na primorski in štajerski avtocesti****

Državni svet Republike Slovenije je na 3. seji, dne 23. 1. 2008, v skladu z 41. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Draga Žure** glede omejitve hitrosti v predorih na primorski in štajerski avtocesti in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Draga Žure in predlaga Ministrstvu za promet, Družbi za avtoceste Republike Slovenije in Družbi za državne ceste, da vprašanja preučijo in nanje odgovorijo.

Vprašanja državnega svetnika Draga Žura se glasijo:

1. Kolikokrat in kdaj je bila preventivno omejena hitrost vožnje na štajerski in primorski avtocesti zaradi mokrega cestišča kot posledica ugotovitev testiranja tornih sposobnosti betonskih vozniških površin v predorih?
2. Koliko in kateri tipi vozil so v teh obdobjih uporabljala primorsko in štajersko avtocesto na odseku omejene hitrosti vožnje?
3. Koliko je bilo plačane cestnine v teh obdobjih za odsek omejene hitrosti vožnje?
4. Kolikšen delež cestnine iz prejšnjega odstavka odpade na del avtoceste, kjer je bila preventivno omejena hitrost vožnje?

5. Ali ni ironično, da se plačuje cestnina za cesto, kjer je hitrost omejena na 60 kilometrov na uro, vzporedno pa je na regionalni cesti hitrost omejena na 90 kilometrov na uro?
6. Ministrstvo za promet naj podrejeno z Družbo za avtoceste RS in Družbo za državne ceste uredi vse potrebno, da se uporabnikom primorske in štajerske avtoceste povrne del plačane cestnine iz naslova zmanjšane uporabnosti zaradi znižane omejene hitrosti vožnje.
7. Ministrstvo za promet naj podrejeno z Družbo za avtoceste RS in Družbo za državne ceste nemudoma zagotovi, da se ustrezno zniža cestnina na primorski in štajerski avtocesti zaradi zmanjšane uporabnosti iz naslova znižane omejitve hitrosti.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za promet, Družbi za avtoceste Republike Slovenije in Družbi za državne ceste, da vprašanja preučijo in v skladu s 96. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) nanje v roku 30 dni odgovorijo.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA FINANCE

na vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca glede ukrepov za povračila nezakonito izplačanih ali dodeljenih javnih sredstev

Z dopisom št. 212-05/04-33/65 z dne 9. 1. 2008 ste nam posredovali vprašanja državnega svetnika Marijana Klemenca. Na vprašanja bomo skušali odgovarjati v kontekstu, kot so bila zastavljena.

Prvo vprašanje: Ali ima ministrstvo na voljo podatke o številu uvedenih postopkov in višini zahtevanih vračil nezakonito izplačanega denarja s strani proračuna RS in o kršitvenih oblikah oziroma področjih, kjer prihaja do največjega števila oškodovanja državnega proračuna?

Odgovor:

Ministrstvo za finance, Direktorat za javno računovodstvo izplačuje sredstva proračuna le, če so za to izpolnjeni vsi z ustavo, zakoni in drugimi predpisi določeni pogoji. Vsak posamični akt o razpolaganju s proračunskimi sredstvi mora biti v skladu z zakoni in drugimi predpisi. Postopki izplačil iz državnega proračuna so dolgotrajni, sestavljeni iz številnih faz notranjih finančnih kontrol, v katerih so udeležene različne osebe in državni organi. Iz navedenega razloga so zakonsko določeni tudi roki za plačila, ki omogočajo, da se vsi postopki lahko nemoteno opravijo. Poleg navedenega mora imeti vsak izdatek iz proračuna za podlago verodostojno knjigovodsko listino. Smatra se, da so knjigovodske listine verodostojne, če se pri kontroliranju pokaže, da lahko strokovno usposobljene osebe, ki niso sodelovale v poslovnih dogodkih, na njihovi podlagi popolnoma jasno in brez kakršnihkoli dvomov spoznajo naravo in obseg poslovnih dogodkov. To pomeni, da lahko država sklepa pravne posle v pravnem prometu le v

pisni obliki. Odredbodajalec se mora pred podpisom odredb prepričati ali so izpolnjeni vsi pogoji za izplačilo. V vseh primerih izplačil iz proračuna je najvišji organ kontrole, ki ugotavlja kršitve, Računsko sodišče. Računsko sodišče zagotavlja zanesljive in kakovostne informacije o finančnem poslovanju, izvajanju nalog, doseganju ciljev in rezultatov, upravljanju, notranjih kontrolah in odgovornostih Državnemu zboru, poleg navedenega pa so letna poročila, iz katerih so kršitve nedvomno razvidne, objavljena tudi na njihovih spletnih straneh.

Drugo vprašanje: V kakšni meri je bila država uspešna pri povračilu nezakonitih izplačil (v kolikšni meri sploh ocenjuje, da je prišlo do oškodovanja)?

Odgovor:

V skladu z Zakonom o državnem pravobranilstvu državne organe pred sodišči zastopa Državno pravobranilstvo. Ministrstvo za finance je v telefonskem razgovoru z Ministrstvom za pravosodje, na katerega ste prav tako naslovili dopis, prejelo obvestilo, da je Ministrstvo za pravosodje za podatke že zaprosilo pri Državnem pravobranilstvu.

Tretje vprašanje: Kakšno vlogo imajo lahko pri tem posamezniki, ki vedo za goljufivo ravnanje in o tem seznanijo državne organe? So upravičeni do nagrad ali česa podobnega?

Odgovor:

V kolikor so z vprašanjem mišljeni javni uslužbenci, so le-ti že na podlagi Zakona o javnih uslužbencih zavezani pri izvrševanju javnih nalog ravnati častno v skladu s pravili poklicne etike, poleg navedenega pa so odgovorni za kvalitetno, hitro in učinkovito izvrševanje zaupanih nalog. Nagrade za tovrstna opozorila za javne uslužbence torej niso predvidene, saj jih k takšnemu ravnanju zavezuje pozitivna zakonodaja. Prav tako pozitivna zakonodaja ne opredeljuje nagrad ali česa podobnega za primere posameznikov, ki prijavijo goljufivo ravnanje in o tem seznanijo državne organe. Glede na navedeno in v povezavi s prvim odgovorom ne more biti sporno, da se v državnem proračunu za tovrstne primere brez zakonske podlage ne more predvideti izdatkov.

Vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 2/08.

ODGOVOR PREDSEDNIKA DRŽAVNEGA ZBORA

Na pobudo državnih svetnikov dr. Janvita Goloba in prof. dr. Jožeta Mencingerja glede udeležbe članov državnega sveta na slavnostnih sejah Državnega zbora

Kolegij predsednika Državnega zbora je na seji, dne 25. januarja 2008, obravnaval pobudo Državnega sveta glede udeležbe članov Državnega sveta na slavnostnih sejah Državnega zbora.

V zvezi s tem sporočam, da kolegij pobude Državnega sveta ni podprl.

Pobuda državnega svetnika dr. Janvita Goloba in prof. dr. Jožeta Mencingarja je bila objavljena v Poročevalcu št. 2/08.